

DEMIAN

Vér a kövön

Káin

fattyad kiáltása átszel időt és teret

Otthonatlan lényeged miért örökítetted át?

Káin

Jeleid arcomon találtak helyet,

hogy megtaláljon ami nem keres

A félelem hét határán

átküzdve magam, találkozom veled,

ott ahol hiánytalanok a mondatok

és mindig emlékszem az álmaidra.

Meddig várjak, meddig küzdjek

vállvetve magammal magam ellen?

Mondták – Ne kiálts farkast!

Mégis kiáltok, üvöltő farkast kiáltok,

nevemet kiáltom.

Egy apró mag, termőtalajra várva,

egy apró mag, melyet sodor a szél

Végtelenség vándorai vagyunk